

Микола ЖАКУН

СВІТОЧ ЗНАНЬ

Микола ЖАКУН

СВІТОЧ ЗНАНЬ

ББК 26.890 (4 Укр) + 63.3 (4 Укр - 4 Рів)

Ж-238

Жакун М.

Світоч знань. – Рівне: Волинські обереги, 2003 р. – 36с., іл.

В історико-краєзнавчому нарисі автор веде мову про становлення й розвиток освіти в с.Тучин Гощанського району Рівненської області за останні 200 років. Зі сторінок нарису постають імена вчителів та вихованців школи. Книгу проілюстровано фотоматеріалами.

Редактор *Василь Басараба*

***Автор висловлює щирю вдячність
за спонсорську допомогу у виданні цієї книги:***

Семену Андрійовичу Дем'яноку – голові правління ВАТ РЗВА;

Миколі Пилиповичу Зінчуку – директору дослідного господарства “Тучинське” Гощанського району;

Валентину Анатолійовичу Королюку – голові обласної організації Народного Руху України;

Валентину Івановичу Кроці – першому заступнику голови Рівненської обласної ради;

Оверчуку Миколі Івановичу – голові правління РЗТА.

П Е Р Е Д М О В А

Коли ми помислами своїми повертаємося в дитинство, то обов'язково постає перед нами мама, тато, рідна хата, бабуся і дідусь, стежина, яку протоптав босими ногами, школа. Школа і друга мама, як часто називали й називають учні першу вчительку. І де б ми не були, і скільки б часу не пройшло, споглядаючи про школу, вчителів і шкільних друзів супроводжують нас усе життя.

Школо... Школо! Скільки видзвонює в тобі голосів дитячих, скількох вивела ти на широкий життєвий шлях. Споглядаючи через роки, ми все більше й більше цінімо те, що дала школа, чим наповнила наші серця і душі. Різними були порядки в школі. Але незмінним був дух науки, бажання хоч на мить продовжити шкільні роки.

Любов до книжки. Вміння читати і писати. Не одне покоління тучинців мріяло про це. Різними шляхами, через різні негаразди тягнулися вони до освіти. Про це наша розповідь.

«ЦАРСЬКА ШКОЛА» В ТУЧИНІ

У першій половині XIX століття в усій Російській імперії, в тому числі й в Україні, важливою подією стає відкриття університетів (Харків 1805р., Київ 1834р., Ніжин 1820р.), гімназій, професійних та початкових парафіяльних шкіл. Початкову освіту діти “найнижчих станів” (до них належали й селяни) здобували саме в парафіяльних школах. Однак навіть і початкову освіту простій людині здобути було важко. Крім парафіяльних, діяли ще так звані дяківські школи. Дяк, найнятий селянами, навчав дітей читати й писати за часословом і псалтирем. Не чинив перешкод царський уряд і тим, хто бажав навчатись у галузі професійної освіти. Царський уряд був зацікавлений, щоб потреби народного господарства поповнювалися фахівцями тієї чи іншої професії. Тому було відкрито ряд ремісничих училищ, шкіл бджільництва, городництва, садівництва, квітникарства та інших.

Відомо, що з 1803 року в Тучині діяло парафіяльне однокласне училище (школа). На перших порах діти навчалися в будинках, що належали приватним особам або церкві.

У 1861 році своїм маніфестом цар ліквідував кріпосництво. А в 1864 році було прийнято “Положення 1864 року про школи”. У відповідності до цього “Положення” відкривати школи отримали право як громадські організації, так і приватні особи. Серед тих, хто почав опікуватись освітою селян, були представники духовенства, чиновники земств та управлінь.

У відповідності до вищезгаданого “Положення” парафіяльні школи (училища) отримали подальший розвиток. Поряд з тим, що ними опікувалися чиновники, приватні особи, представники духовенства, такі школи, як правило, будувалися та утримувалися на кошти общин та земств. Так у 1877 році було побудовано в Тучині перше типове приміщення школи. Його стали називати й називають і досі “царською школою”. Тучин на цей час перебував у складі Ровенського повіту Волинської губернії. Після завершення будівництва школа стала двокласною. Освітою юних тучинців опікувалися священники, дяки місцевої церкви та наймані вчителі. Діти вивчали закон Божий, лічбу, азбуку, вчилися читати церковні книги.

Діти навчалися разом: хлопчики і дівчатка. За навчання не платили. Вчителі багато задавали напам'ять. Велика увага приділялась усній лічбі. Відомі прізвиська тучинських учителів “царської школи”- Книш, Клепач.

«Царська школа».

Поруч із приміщенням “царської школи” й нині, як і в минулі роки, стоїть старий в'яз із дуплом. Дупло у цього в'яза було вже й тоді. Найбільш нерадиві учні, щоб не йти на уроки, ховалися в ньому. У дуплі можна було заховатися двом учням. Так що пам'ять про те, як розвивалась освіта Тучина, береже й старий тучинський в'яз. А самому приміщенню “царської школи” (у ньому в 50-ті роки розміщувався банк, а зараз проживають сім'ї Радіонової Н.М. та Гайденка М.Г.) виповнилося 125 років.

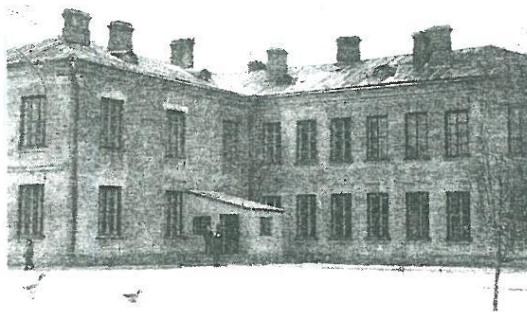
У 1898 році в Тучині відкрито церковно-парафіяльне(міністр.) училище. Дані Волинської єпархії (м. Луцьк) за 1900 рік свідчать: “...в м.Тучин церк.-прих. школа”... та “міністр. училище”. Таким чином, бачимо, що в Тучині до 1913 року було два навчальних заклади.

Отож, оскільки Тучин - відоме на той час містечко, то в 1913

році влада буде друге типове приміщення школи (нині це “червона школа”). Однак приступити до навчання в цьому приміщенні не встигли (хоч практично школа була готова прийняти учнів), бо почалася Перша світова війна. З початком воєнних дій за шкільним будинком ніхто не наглядав і тому він був частково розграбований.

ШКОЛА ЗА ЧАСІВ ПОЛЬСЬКОГО ПАНУВАННЯ

Відновили приміщення “червоної школи” тільки за польської влади. “Червона школа” була не тільки відремонтована, а й добудоване одне крило (1928р.).

«Червона школа».

Східці й поручні в школі зробив Микита Оверчук. На той час він приїхав з Аргентини й був спеціалістом цієї справи. У школі були навчальні кабінети, коридор, кабінет директора, акваріум і т.д. Уроки починалися з молитви. Учні виходили в коридор, українці ставали в один ряд, поляки – в другий. Одні - українською мовою, а другі - польською читали “Отче наш”. Після прочитання молитви через радіопередавач звучав гімн “Єще Польска не згінела” й учні розходилися по класах. З 1 по 7 клас було предметне викладання. Партами, столами та стільцями забезпечувала держава. Вчилися діти українців, поляків, німців, чехів. Діти євреїв учились окремо, хоча деякі з них учились і в “червоній школі”. Навчання велося польською та українською (поляки її називали руською) мовами. Українська мова (руська) вивчалась один раз на тиждень. Школа була семирічною й називалася “Семикласова народна загальноосвітня школа №2 в м.Тучині”. З першого по сьомий клас вивчали польську і руську мови, релігію, ботаніку, хімію, гігієну, геометрію й арифметику,

українці ставали в один ряд, поляки – в другий. Одні - українською мовою, а другі - польською читали “Отче наш”. Після прочитання молитви через радіопередавач звучав гімн “Єще Польска не згінела” й учні розходилися по класах. З 1 по 7 клас було предметне викладання. Партами, столами та стільцями забезпечувала держава. Вчилися діти українців, поляків, німців, чехів. Діти євреїв учились окремо, хоча деякі з них учились і в “червоній школі”. Навчання велося польською та українською (поляки її називали руською) мовами. Українська мова (руська) вивчалась один раз на тиждень. Школа була семирічною й називалася “Семикласова народна загальноосвітня школа №2 в м.Тучині”. З першого по сьомий клас вивчали польську і руську мови, релігію, ботаніку, хімію, гігієну, геометрію й арифметику,

ручну працю, малювання, історію, фізкультуру, домоводство, географію і науку про сучасну Польщу, фізику, зоологію. Учні були зобов'язані носити в школу книги, зошити, чорнильниці, ручки з перами, папір, пенали. Все це купувалося за кошти батьків. Відповідний контроль вівся за відвідуванням учнями школи і їх поведінкою. Якщо учень пропускав урок, про це доповідали солтису. Батьки учня мусили пояснювати причину відсутності. За неналежне відвідуванням учнем школи батька могли затримати на добу під арештом або накласти штраф (2 злотих). Для учнів-порушників існували теж відповідні покарання. Одне з них: били лінійкою по руках.

Освітлювали класи гасовими лампами, опалювали грубками. Цей обов'язок лежав на сторожеві. Він же й давав дзвоники на уроки та з уроків. Сторожем довгий час працював п.Урбанович Антоній. Особливе захоплення в учнів викликали екскурсії до лісу, в поле, на луг. Екскурсії проводилися після уроків щотижня. Це був своєрідний відпочинок для вчителів та учнів і в той же час виховання на природі.

Щодо вчителів. До них зверталися “пане вчителю” (“пані вчителько”). Директорами (керівниками) школи були пан Юзеф Петровський, пан Ян Свех (Цвех). А вчителями – пані Ванда Петровська, п.Яніна Муравова, п.Марися Федоровна, п.Шимонкувна, п.Гелена Лацінувна, п.Бриманова, п.Мурава, п.Лопушинський, п.Лях, п.Зволінський, п.Федковський та інші.

Оформлення класів та коридорів школи забезпечували вчителі та учні. А оформлення було своєрідним. У класах і коридорах висіли чучела птахів, вироби з дерева, соломи, скла. Стояли також чучела вовка, борсука, ведмедя та інших звірів. І ще одна особливість. Директор школи пан Ян Свех був людиною ліберальних поглядів, любив дітей. Націлював своїх учителів, щоб вони їх не били, тоді діти їх поважатимуть. На роботу їздив бричкою. З роботи теж. І в школу, і зі школи підвозив дітей. Директор мав власне господарство: коней, корів. У господарстві працювало вісім наймитів. За польських часів учитель був людиною, яку поважали в селі. Писаря, священика й учителя цінували люди за освіченість. Атрибутом учителя був капелюх. Отож, ідучи по Тучину, вчитель змушений був постійно його знімати, вітаючись із людьми. В окремі дні приходилося так і йти до школи з непокритою головою.

ШКОЛА В 1939-1940 рр.

У вересні 1939 року в Тучин вступили воїни Червоної Армії. Виникли перші органи Радянської влади. Було націоналізовано підприємства, землю, ліси, закрито хати-читальні “Просвіти”. Жителі Тучина дістали змогу отримувати безкоштовну медичну допомогу та освіту.

З 1940 року Тучинська школа стала середньою з українською мовою навчання. У школі вивчали українську мову та літературу, арифметику, російську мову та літературу, історію СРСР, історію УРСР, ботаніку, фізику, астрономію, фізкультуру, алгебру, каліграфію, геометрію, іноземну мову (франц.), трудове навчання та інші предмети. Директорами цього періоду були Червоний Василь Якович, Тищенко І. Прибули вчителі Книш Г.А., Гудимчук Олександра Євгенівна, Квартюк Лідія Захарівна, Юрченко Г.В., Шабльовська Ольга Іванівна, Грищенко М.І. та інші. Окремі предмети викладали вчителі-поляки Лопушанський, Матушевський, Гелер та інші.

Вчителі поселялися на квартирах у тучинців, а влада оплачувала їх проживання. Учні, які закінчили сім класів польської школи, зобов'язані були повернутися в школу знову в сьомий клас і закінчити радянську школу. Таким чином, один рік навчання втрачався. У школі була створена піонерська та комсомольська організації. Молодших школярів приймали в жовтєнята. У піонери приймали всіх учнів середніх класів. Діти галстуків пов'язувати не хотіли, то їм їх пов'язували вчителі. Однак, коли закінчувалися уроки і діти йшли додому, коридор був устелений галстуками. Вчителі їх збирали й на другий день знову пов'язували учням.

Червоний В.Я. - перший директор Тучинської СШ.

ШКОЛА В РОКИ ВІЙНИ

28 червня 1941 року Тучин окупували німецько-фашистські загарбники. Школу було пограбовано. Навчання припинилося. Пізніше влада дала дозвіл на навчання. Було відкрито початкову школу. Вона називалася “Народня 4 клясова школа в с.Тучині”. Директором школи у війну був Вомачко (чех за національністю). Діти вчилися за радянськими книжками (вони у декого збереглися). Портрети Сталіна потрібно було замалювати чорнилом. У текстовому матеріалі прізвище Сталіна учні теж повинні були закреслити. У кожному класі висіли ікони. Перед початком занять учні молилися. Вивчали такі предмети: українську мову, німецьку мову, арифметику, науку про рідний край, природознавство, співи, малювання, ручну працю, руханки (фізкультуру). За сприяння ОУН було видано підручники з історії України.

У четвертому класі починали вивчати хімію, алгебру, геометрію, фізику. Тим, хто закінчував школу, видавали відповідний документ. Школа працювала в період війни близько двох років. А вчителювали в ній у цей час Горюн І.Є., Лаворик Микита Іванович, Вомачко, Шевченко та інші. Навчалися діти й у приміщенні “царської школи”, і “червоної”. Пізніше навчання в “червоній школі” було припинено, бо в ній на постій стали власовці (солдати так званої РОА генерала Власова, армія якого перейшла в роки війни на бік німців). А потім було припинено навчання й у “царській школі”. Німці зрозуміли, що вчителі виховують учнів у національному дусі.

ВАЖКІ ПІСЛЯВОЄННІ РОКИ

16 січня 1944 року Тучин було звільнено від німецько-фашистських загарбників. Відновили роботу партійні органи та органи Радянської влади. Комуністична партія прагнула забезпечити свій тотальний контроль над усіма сферами життя, розставляла комуністів на відповідальні його ділянки. Це стосувалося й освіти. На терени Західної України були направлені комуністи та безпартійні налагоджувати мирне життя. Після закінчення училищ та інститутів у Тучин прибули такі вчителі:

Мусій Феодосій Йосипович, Ліщина Ніна Яківна, Гончаренко М.І., Калініченко Надія Тимофіївна, Лавро Тетяна Петрівна, Мірошніченко Марія Іванівна, Калюпіна Валентина Яківна, Бербец Анастасія Григорівна, Крижанівський Ігор Онуфрійович та інші. У перші роки після звільнення Тучина від німецьких загарбників директорами школи були Горюн І.Є. та Червоний В.Я. Пізніше цю посаду обіймали Кучеренко О.М., Блажівський Іван Антонович, Відцюк Іван Петрович, Бодіченко Мусій Мусійович, Червоний В.Я., Семещук Іван Павлович, знову Червоний В.Я.

У середині 40-х років школу поповнили вчителі Лашко Віра Костянтинівна, Піжицька Ольга Михайлівна, Білан Параска Терентіївна, Ботова Ольга Павлівна, Залюбовська Катерина Степанівна, Павлинська О.І., Криволап Н.Н., Князева М.А., Мусієнко О.Г., Гринюк Ольга Григорівна, Гриценко Марія Петрівна, Юрченко Ольга Василівна, Грицак Михайло Тарасович, Шкуратівська Галина Іванівна, Демиденко Л.Д., Олійник Галина Іванівна, Карунський Григорій Гнатович, Семенюк Іван Тимофійович, Ройтенберг Є., Савченко Оксана Василівна, Журахівський Георгій Філаретович, Фесенко Марія Миколаївна, Анзіна Тетяна Олексіївна, Шкуратівська Марія Іванівна, Скоропад Іван Матвійович, Скрипник Григорій Іванович та інші.

Учителі в перші післявоєнні роки проводили навчання з учнями різних вікових груп. У 1944-1945 роках школа називалася "Тучинською неповною середньою" (тобто на перших порах це семирічна). З 1945 року - середня. Зошитів не вистачало. Доводилося писати на клаптиках паперу, старих газетах тощо. Тучинську школу відвідували діти і з навколишніх сіл: Шубкова, Гориньграда І і ІІ, Сінного, Коростятина, Ючина, Горбова, Дроздова та інших. У школі були також посади військового керівника, рахівника, бухгалтера, столяра, двірника, лаборанта. Працювала бібліотека та функціонував гуртожиток. Учителів, які прибували в Тучин, поселяли в єврейських будинках, у яких на той час ніхто не проживав. У 1948 році навчалися в школі в дві зміни. За 15 хвилин до занять проводилася фіззарядка. Організовували її фізруки та класоводи. За навчання в старших класах потрібно було платити (150 крб. на рік). Від оплати звільнялися діти-сироти, напівсироти, діти з малозабезпечених сімей, діти вчителів, діти начальницького складу НКВС і військових та деякі інші. Книги купували батьки. Чорнило, ручки, пера, чорнильніці учні носили

з собою в школу й зі школи. Пізніше залишали на зберігання в школі, якщо був у дитини вдома другий комплект. У 1948-1949 навчальному році для матеріальної підтримки тих, кому батьки не могли забезпечити мінімуму, необхідного для навчання, було створено фонд всеобучу.

У кінці 40-х на початку 50-х років у школу прибули вчителі Колпак Валентина Овсіївна, Урілова Лідія Максимівна, Сорока Любов Петрівна, Рибалко Маргарита Дмитрівна, Скоропад Ганна Матвіївна, Лисюк Марфа Якимівна, Міклуха Людмила Сергіївна, Могильницька Ганна Олександрівна, Федорченко Галина Макарівна, Гук Надія Федорівна, Ландій Галина Борисівна, Деркач Ніна Петрівна, Савченко Віра Олексіївна, Несвітайло Олександра Іванівна, Гончарук Надія Арсенівна, Соколовська Марія Никифоровна, Клименко Валентина Данилівна, Кириченко Марія Харитонівна, Мороз Фросина Микитівна, Білецька Олександра Данилівна, Корабельников Василь Семенович, Мурза Уляна Мусіївна, Корнійчук Галина Михайлівна, Мельничук Микола Петрович, Левицька Надія Іванівна, Скоропад Ніна Венедиктівна, Корабельникова Марія Петрівна, Ротко Марія Петрівна, Маліновська Антоніна Петрівна, Матрьоніна Віра Сергіївна, Груць Є.А., Мальцева Зінаїда Григорівна, Павлишина Галина Миколаївна, Клименюк Валентина Андріївна, Мартинчук (Бородавка) Галина Миронівна, Кисіль Василь Михайлович, Неживенко Ніна Іванівна, Лібессон Белла Григорівна, Тивончук Яків Іванович, Волошин Микола Платонович, Гладирченко Любов Федорівна, Дем'янюк Михайло Сергійович, Швець М.Г., Марусіна Анастасія Йосипівна, Горячова Єлизавета Георгіївна, Семещук Іван Павлович, Велігурська Ольга Олександрівна, Копель Платон Якович, Черватюк Ніна Федорівна, Кабанник (Маслова) В.П., Бойко Марія Григорівна, Косміна Ніна Василівна, Віннічук Андрій Оверкович, Веретко Василь Іванович, Петришина Зінаїда Олександрівна, Григор'єва Валентина Миколаївна, Баженов К.Я., Дем'янюк (Шевчук) Надія Федорівна, Соколова Надія Сергіївна. Деякі з них працювали декілька місяців, інші залишилися надовго.

Значна частина учнів школи закінчувала 7 класів та отримувала свідоцтва про семирічну освіту і продовжувала подальше навчання в інших закладах (технікуми, ФЗУ). Так, свідоцтва про семирічну освіту в 1948-1951 роках отримало більше 50-ти учнів.

Випускники 1953 року на екзамені.

У школі вивчалися такі предмети: українська мова та література, російська мова та література, арифметика, алгебра, геометрія, історія СРСР, історія УРСР, загальна історія, Конституція СРСР і УРСР, тригонометрія, природознавство, географія, фізика, хімія, астрономія, іноземна мова (франц.), малювання, креслення, основи дарвінізму, співи, каліграфія, військова підготовка, ручна праця, тракторна справа, слюсарна справа, фізвиховання, електротехніка, ботаніка, психологія.

Директорам школи, завгоспам, техпрацівникам потрібно було турбуватися про забезпечення школи паливом. Опалювали приміщення, як правило, дровами. Постійні відрядження в Костопіль, Клевань, Олександрію, Ровно, Мощаницю, Шпанів за рахунками на дрова та лісоматеріали, їх заготівля забирали багато часу в працівників. Приміщення школи повинні були бути опалені до початку занять. Розпалювання грубок і слідкування за належним температурним режимом лежало на плечах сторожів. Учні залучалися до проведення весняної сівби в колгоспі ім. Сталіна, вели боротьбу зі шкідниками сільськогосподарських культур, виготовляли торфо-перегнійні горшечки.

Учні мали право звернутися до педради, і їм давали дозвіл на складання іспитів з предметів, що не були винесені на екзамени, для одержання вищої оцінки. Учні користувалися таким правом.

У школі в цей час була створена місцева протиповітряна оборона. Всі вчителі школи ввійшли до її формувань. Учні, які здали норми з фізичної підготовки, отримували значки БГТО і ГТО. За активну участь у вирощуванні і зборі врожаю на пришкольніх ділянках кращих юннатів нагороджували книгами та грошовими преміями. Грошова премія становила від 25 до 150 крб. У той же час обов'язковими були роботи на ділянках, екскурсії в МТС. Школа тримала зв'язок з агрономами колгоспу. Ставилося

завдання, щоб дослідні ділянки школи стали взірцем, лабораторією для працівників колгоспу. І завдяки вчительці Калюпіній В.Я. добилися цього. Пришкольні дослідні ділянки стали взірцем для всієї області. За свою працю Калюпіна В.Я. отримала звання заслуженого вчителя шкіл УРСР.

Вхід на ділянку.

Під час організації колгоспів уроки у VIII-X класах часто починалися з опитування учнів, чи їх батьки написали заяви в колгосп і що зробив кожен з учнів для того, щоб такі заяви були написані. З 1956 року в Тучині відкривається вечірня школа (школа сільської молоді). У цьому ж році була відмінена плата за навчання.

За участь у художній самодіяльності (а в Тучині жодного свята не проходило без концертних програм, у яких не брала б участь школа) активних учасників нагороджували музичними інструментами, відрізами на плаття, возили на екскурсії.

ШКОЛА 60-х – 80-х рр.

У квітні 1959 року в Україні було прийнято Закон "Про зміцнення зв'язку школи з життям і про подальший розвиток системи народної освіти в УРСР". Згідно даного закону передбачалася структурна перебудова загальноосвітньої школи, введення восьмирічного всеобучу, перетворення 10-річних середніх шкіл в

11-річні, зміна мовного режиму, створення матеріальної бази для оволодіння учнями однією з масових професій. Було визначено політехнізацію школи, її зв'язок з виробництвом. З цією метою вводилося виробниче навчання. Частина занять проводилася на підприємствах, у колгоспах і радгоспах. Поширення набув досвід створення учнівських виробничих бригад різного профілю. Вузи України готували вчителів виробничого навчання. Однак нестача коштів не дозволила реалізувати ці плани. Від 8-річки невдовзі відмовились, і в минуле поступово стало відходити й виробниче навчання.

У школі в цей час були біологічний, фізичний, хімічний, історичний, географічний кабінети, а також мови і літератури, математики та креслення, іноземної мови. А ще були майстерні по дереву, металу, автотракторний клас, агрокабінет, кабінет домоводства. Учні вивчали будову комбайна, автомобіля, трактора. Було організовано практичне водіння цих механізмів. У школі була виробнича бригада й навіть посада завуча з виробничого навчання.

Протягом 40-х - 50-х років освітою Тучинського району опікувалися завідувачі відділом освіти Грищенко, Брацун, Селецький М., Драган В.П., Малиновський, Крижанівський І.О., Шкуратівський М.І., Блажієвський І.А. Однією з найбільш нагальних проблем району була забезпеченість педкадрами. Іван Антонович Блажієвський неодноразово чергував перед обласним відділом освіти, зустрічав випускників вузів і запрошував на роботу в Тучинський район, зокрема в Тучинську школу. За період керівництва відділом освіти Блажієвським І.А. Тучинський відділ народної освіти займав перше місце в області із забезпеченості шкіл кадрами з вищою освітою.

У кінці 50-х та в 60-ті роки школу поповнило нове покоління вчителів. Прибули в школу вчителі Обидало Валентина Іванівна, Гайдар Ганна Андріївна, Струк (Дем'янюк) Ольга Сергіївна, Дмитренко Варвара Юхимівна, Максименко Михайло Павлович, Мучинський Микола Тихонович, Кривко Алевтина Павлівна, Панасюк Яків Іванович, Прут Людмила Миколаївна, Продай Софія Степанівна, Дані Ніна Василівна, Романюта Василь Миколайович, Сердюк В.М., Жук Костянтин Вікторович, Лазарська Катерина Олексіївна, Охріменко Капітолїна Іванівна, Почтова Євгенія

Ананіївна, Яценко Ніна Аврамівна, Гуменюк Зінаїда Іванівна, Лисенко Трохим Іванович, Ющук Єва Степанівна, Блажівська Мальвіна Іванівна, Кирильчук (Горшкальова) Тетяна Михайлівна, Зінчук (Коротун) Марія Антонівна, Черкас Ольга Антонівна, Мартинюк Кирило Михайлович, Тивончук Сергій Костянтинівич, Свистун Михайло Васильович, Віктора Катерина Андріївна, Галамейко Олексій Іванович, Кучерук Ігор Терентійович, Малнацький Оксентій Йосипович, Малнацька Марія Яківна, Іваненко Андрій Григорович, Лукашенко Оксана Лукашівна, Красновська Євгенія Селівонівна, Родченко О.А., Головач Лонгвін Іванович, Семещук (Старушко) Любов Іванівна, Онищенко Н.С., Захаркевич Тамара Петрівна, Климчук Лариса Костянтинівна, Чалюк Михайло Федосійович, Чернецька Катерина Федорівна, Ярош Галина Борисівна, Артюк Іван Іванович, Нерубайська Людмила Миколаївна, Проценко Марія Миколаївна, Гайденок Микола Герасимович, Артюк Варвара Федорівна, Калужна Лідія Артемівна, Стефановський Микола Андрійович, Мазур Павло Іванович, Гегечкори Надія Семенівна, Шварц Єлизавета Яківна, Єсипенко Люксена Федорівна, Портянок Ганна Василівна, Скрипник Надія Іванівна, Столяр Валентина Петрівна, Марач Іван Євтухович, Гірак Галина Кіндратівна, Королюк Катерина Петрівна, Проценко Інна Олександрівна, Присяжнюк Світлана Миколаївна, Мироненко О.О., Сулима Олександра Олександрівна, Гуреєва Людмила Матвіївна, Тивончук (Сичевська) Олена Яківна, Радіонова Надія Михайлівна, Яцук В.Л., Поліщук (Онофрійчук) Єва Данилівна, Реут М.Я., Гурова Ніна Олександрівна, Мельничук Павло Андрійович, Ткачук Раїса Марківна, Лазарський Михайло Степанович, Шмонін Михайло Тимофійович, Соколянська Олександра Андріївна, Мартинюк Валентина Михайлівна, Стельмащук Борис Михайлович, Родомазова Галина Гаврилівна, Українець Марія Петрівна, Стадник Раїса Трохимівна, Богуцький Петро Макарович, Богуцька Оксана Іванівна, Лагуткіна Тамара Василівна, Немова Мирослава Дмитрівна, Гірак Микола Павлович, Рижий Анатолій Адамович, Струк Віталій Пилипович, Мельничук Олеся Петрівна, Коротюк Микола Степанович, Зарічнюк Володимир Олександрович, Рижа Леся Пилипівна, Радіонов Василь Григорович, Продай Микола Карпович, Продай (Щербак) Ганна Василівна, Вишневська Алла Феліксівна, Миронченко

Михайло Нестерович, Миронченко Ніна Флорівна, Хутченко Валентина Максимівна, Катеринчик Єва Трохимівна, Жеребило Семен Данилович, Петрашевич Микола Федорович, Голянський Михайло Іванович, Сидорчук Євгенія Пилипівна, Логовацька Тетяна Аврамівна, Мусій Уляна Петрівна, Переходько Ростислав Маркович, Грицак Микола Іванович, Спінчевська Валентина Степанівна. Згідно тарифікаційних списків у ці роки в школі працювало десь біля 60 учителів. Була велика плінність кадрів.

У цей період організовувалися курси для підготовки випускників до вступу у вузи. Заняття проводилися 2 рази в тиждень. Облік занять вівся в окремому журналі.

Вчителі повинні були готувати саморобне унаочнення й роздатковий матеріал. Проводилися виставки таких виробів. Наказом по школі вимагалось, щоб учні приходили в школу в чистому одязі та взутті й обов'язково з чистою носовою хустинкою. Перед початком занять це перевіряли чергові. Обов'язковими були політінформації, які проводилися по класах. Кожний учень зобов'язаний був виписати газету.

У школі працювала партійна організація (в різні роки секретарями п'о були Ботова О.П., Матрьоніна В.С., Гриценко М.П., Продай Г.В., Кирильчук Г.І., Оверчук С.Є., Рижий А.А.) та вчительська комсомольська організація (секретарі Урілова Л.М., Ткачук В.К., Кирильчук Г.І., Оверчук С.Є.).

Вчителі продовжували працювати над ліквідацією неписьменності. На виконання даної програми вони були закріплені за десятихатками й навчали жителів читати, писати, рахувати. Індивідуально закріплювали вчителів і за допризовниками. У Радянську Армію хлопець повинен був іти з освітою. Постійно проводилися загальношкільні та районні змагання, олімпіади, конкурси. Тучинські учні неодноразово були їх переможцями. Переможцем І республіканської олімпіади юних математиків стала учениця 10-го класу Скрипник Марія Григорівна (вчителі Віктора К.А., Журахівський Г.Ф.). Вчителі за підготовку до олімпіади отримали подяки. А учениця грамоту МО УРСР і ЦК ЛКСМУ. Пізніше ще 10 учнів були відзначені за успіхи в республіканських і обласних олімпіадах грамотами облвно та обкому ЛКСМУ.

Тучинські школярі тримали першість у районі на змаганнях з легкої атлетики, плавання, гімнастики, бігу на лижах та ковзанах, волейболу, стрільби, штовхання ядра.

Проводилася робота по озелененню Тучина. Доводилася норма посадки учнями дерев весною: 1-4кл. по 2 дерева, 5-10кл. по 5 дерев. Учні заготовляли також насіння дерев. Доводилася норма заготівлі насіння: клена - 0,5кг на учня, каштанів, жолудів - 1кг на учня.

Без дозволу чергового вчителя в школу не заходили. Чергові повинні були приходити за 20хв. до початку занять. Вівся журнал обліку порушень. Під час перерви всі учні виходили з класів і класи провітрювалися. Заборонялося заводити учнів в учительську, щоб дати можливість відпочити вчителям. На екзаменах обов'язково були представники облвно.

Всі урочисті заходи проводилися з участю шкільної команди гімнастів. Гімнастичні фігури члени команди виконували майстерно. А готували учнів до виступів учителі фізкультури.

Більше 70 учнів проживали в пришкільному інтернаті. Харчуванням учнів інтернату та тих, хто відвідував групу продовженого дня (а це більше 300 дітей), опікувалися райспоживспілка та ССТ. При інтернаті були посади завідуючого, бухгалтера (за сумісництвом), вихователів, нічних нянь, техпрацівників, повара, пралі-кастелянної. А взагалі в ці роки в школі було по 3-4 класи, дев'ятих і десятих класів було по 5.

Вчителями школи проводилися екскурсії. Так, діти і вчителі їздили на екскурсії в Костопіль, Острог, Дубно, Київ, Брест, Львів, Янову Долину, Сосновку, Великі Межиричі, Цумань, Канів та інші міста.

Працівники школи на екскурсії в Каневі.

У 1966-1967 роках розпочався перехід на нові навчальні програми. У напрямку розширення історії Комуністичної партії трансформувалася курс історії СРСР та УРСР, був введений у восьмих класах курс "Основи Радянської держави і права", а в десятих - "Суспільствознавство".

У 1972 році Центральний комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР прийняли спільну постанову "Про завершення переходу до загальної середньої освіти молоді і дальший розвиток загальноосвітньої школи", яка негайно була доведена до шкіл. Її прийняття означало, що віднині завданням школи є забезпечення кожного громадянина України середньою освітою незалежно від його бажання і соціальної потреби. Таким чином, абсолютна більшість випускників восьмих класів повинна була продовжити навчання в середніх школах або інших середніх навчальних закладах. Почала широко практикуватися малоєфективна вечірня та заочна форми навчання, куди примусово направляли всіх, хто у віці до 45 років не мав середньої освіти. Відділи освіти, радянські та партійні органи ввели жорстку систему оцінки роботи навчальних закладів за кількісними показниками. Велася активна боротьба з другорічніцтвом, за збереження учнівського контингенту. Такі умови роботи принижували особистість учителя, заохочували до окомаслювання. Вчителів перевантажували численними громадськими дорученнями. Вони були лекторами, пропагандистами. На їх плечах лежали завдання по пропаганді матеріалів партійних з'їздів та пленумів ЦК. Вони проводили роз'яснювальну роботу під час виборів до Верховної Ради СРСР і УРСР та місцевих рад.

У цей же період у кожному районі створюються міжшкільні навчально-виробничі комбінати. Проводиться агітація, щоб випускники цілими класами йшли на роботу в колгоспи, радгоспи тощо. Масовості набирає акція по закриттю малокомплектних початкових і восьмирічних шкіл. Що стосується ремонту шкільних приміщень, то він здійснювався так званим господарським способом. Інколи такі роботи виконували шефи. Але здебільшого ремонт шкільних приміщень здійснювали вчителі, учні та батьки.

Вчителі зобов'язані були проводити додаткові заняття в серпні місяці з невстигаючими учнями та організовувати з учнями своїх класів заготівлю зеленої маси для громадського тваринництва (100

кг повинен був заготовити кожний учень). При школі в ці роки працював табір праці і відпочинку. Як і в 60-ті, так і в 70-ті роки в школі проводилася відповідна атеїстична робота. Випускалися атеїстичні газети, проводилися бесіди, лекції, працював гурток “Юний атеїст”. Учніам було заборонено відвідувати церкву та відзначати релігійні свята. У такі дні часто організовували так звані “суботники” і “недільники”, позапланові спортивні змагання. Явка учнів на подібні заходи була обов’язковою. Вчителі в окремі релігійні свята змушені були чергувати біля церкви й фіксувати тих дітей, хто її відвідував. Учніам-порушникам знижували оцінку з поведінки.

У школі проводилися предметні тижні, шкільні олімпіади з різних предметів. Насильно насаджувалася російська мова та російська культура. Вчителям, які викладали російську мову та літературу, доплачували до заробітної плати 15% надбавки.

У 70-ті роки Тучинську середню школу поповнили Кирильчук (Салюк) Галина Іванівна, Господарисько Марія Володимирівна, Марац (Козяр) Лідія Григорівна, Колядюк Василь Петрович, Шевчук Костянтин Васильович, Гірак Святослав Савич, Луців Михайло Панькович, Павлюк (Віннічук) Галина Андріївна, Ткачук Владислав Кирилович, М’ясоєдова (Ганіна) Любов Володимирівна, Шафорост Володимир Федорович, Білоус Федір Петрович, Лежнюк Людмила Миколаївна, Переходько Фаїна Степанівна, Поліщук Яків Антонович, Гаврилюк Петро Олександрович, Янчук Микола Якович, Придоус Володимир Миколайович, Сокол Наталія Тихонівна, Лазарець (Німкович) Ірина Гнатівна, Оверчук Микола Васильович, Герасимчук Валентина Григорівна, Гулько Іван Федорович, Стецюк Валерій Андрійович, Лаврук (Струк) Світлана Віталіївна, Коробко Ірина Геннадіївна, Ревчук Олександр Володимирович, Сердюк Ірина Данилівна, Марков Михайло Миколайович, Ткачук Софія Ігорівна, Блошко Семен Миронович, Оверчук (Вержбицька) Світлана Єрмаківна, Литвинчук Олександр Володимирович, Омельчук Ольга Борисівна, Родчина Тамара Василівна, Петрочук Катерина Іванівна, Кирильчук Володимир Павлович. Директорами в ці роки були Кирильчук Тетяна Михайлівна та Родчин Богдан Васильович.

У попередні та в ці роки проводилася велика позакласна робота. Працювали такі гуртки: балетний, хоровий, музичний,

Гра «Зірниця». 1975 рік.

ний, рукоділля, математичний, художнього читання, історичний, хімічний, юних техніків, фізичний, авіамоделльний, іноземної мови, садівників і квітників, живопису, атеїстичний, крою і шиття, стрілковий, юних краєзнавців, юних інспекторів дорожнього руху, сандружинників, вокальний. При школі працювали духовий оркестр, ляльковий театр, струнний оркестр. Участь у їх роботі брали не тільки учні й учителі, а й батьки.

До 1978 року Тучинська школа розміщувалась у 13 приміщеннях («біла школа», «суд», «синагога», «нова школа», «Гапчин корпус», «червона школа», «районо» і т.д.). Соромно було признаватися вчителям школи про те, що в Тучині немає типового приміщення.

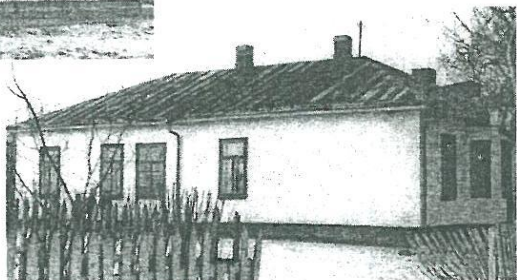

Шкільний духовий оркестр. 1973 рік.

фотографічний, фізкультурний, мотоциклістів, бджоловодів, юннатів, столярно-технічний, літературно-драматичний, співовальний, автомобіль-

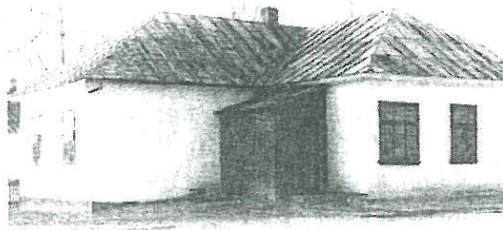
«Нова школа».

«Суд».

«Гатчин корпус».

«Біла школа».

Їдальня.

З 1977 року завдяки турботам дирекції радгоспу та школи (Зінчук М.П., Кирильчук Т.М.) розпочалося будівництво нового приміщення. Довелося, вибираючи будівельний майданчик, переселити людей. Представники обласної влади, Міністерства освіти, об'євно постійно контролювали хід будівництва. 1978-1979 навчальний рік розпочали вчителі та учні в новій школі.

Сучасне приміщення школи.

У 80-х роках виникла в Україні нова освітня ситуація. Це відчувалося і в Тучинській школі. Далеко не всі випускники оволодівали програмою середньої школи. Заідеологізований виховний процес не

передбачав національного і духовного виховання. Шкільна освіта істотно відставала від потреб соціально-економічного розвитку суспільства. Тому система освіти вимагала докорінної перебудови. У 1988 році було розроблено “Основні напрямки реформи загальноосвітньої школи”, в яких передбачалося здійснення змін у системі виховання і навчання підрастаючого покоління.

Так, у школі було введено факультатив “Сучасна ідеологічна боротьба та молодь”. Працювали КІД “Планета” та пришкільний табір “Орлятко”. Перші уроки нового навчального року проводилися досить часто на Микитенковому полі. Відповідна робота велася і з військово-патріотичного виховання. Функціонував Зал Бойової і Трудової Слави, були сформовані загони для гри “Зірниця” та “Орлятко”. Щорічно проходили тактичні військові навчання на місцевості, стрільби з МК гвинтівки та автомата Калашникова. Як експеримент, після 3-го уроку був введений урок здоров’я. Це був урок прогулянок та спортивних ігор. Однак це нововведення протрималося тільки один навчальний рік.

Червона А.М. під час зустрічі з школярами.

У 80-ті роки школу поповнили педагоги Процюк (Мартинчук) Валентина Василівна, Красівський Микола Володимирович, Оверчук Володимир Васильович, Кравець Михайло Васильович, Новосад Іван Васильович, Красівська (Сорока) Світлана Степанівна, Ковальчук Ганна Олександрівна, Петрачкова (Осипчук) Тетяна Іванівна, Продай Марія Михайлівна, Сачук (Береза) Катерина Леонідівна, Мартинюк Юрій Михайлович, Капустян Марія Володимирівна, Максимович Валентина Василівна, Трофимлюк Богдан Іванович, Савонік Микола Федорович, Жакун Микола Григорович, Жакун Марія Володимирівна, Семещук Ольга Іванівна, Муляр Наталія Адамівна, Кислюк Галина Іванівна, Жук Микола Миколайович, Ткачук Любов Артемівна, Юревич (Романюта) Вікторія Василівна, Самолюк Тетяна Миколаївна, Ничипорук (Шпитківська) Лариса Григорівна, Іванова (Струк) Лариса Віталіївна, Переходько Микола Ростиславович.

ШКОЛА В УМОВАХ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Бурхливим життям жила школа в 90-ті роки. Відбулося її перейменування. Із Тучинської середньої вона стала загально-освітньою школою I-III ступенів с.Тучин. Працівники школи палко підтримали проголошення 16 липня 1990 року Декларації про

державний суверенітет України, взяли участь у “живому ланцюгу” “Українська хвиля” між Львовом і Києвом. Були свідками відкриття кургану полеглим козакам в с.Малинівка. З піднесенням зустріли педагоги та учні повідомлення про прийняття Верховною Радою України 24 серпня 1991 року “Акту проголошення незалежності України”. Розбудова незалежної держави проходила й проходить у важких умовах. У середині 90-х років упав життєвий рівень жителів Тучина, у тому числі й учителів. По 6 місяців їм не виплачували заробітної плати. У рахунок оплати вчителям пропонувалося борошно, цукор, меблі, взуття, пральний порошок, одяг і т.д. (так звана натуроплата). Таке ставлення влади до проблем школи вело до загострення ситуації. Вчителі школи організували страйки, пікетування районної та обласної держадміністрації, Верховної Ради України. Протестуючи проти тодішніх порядків, вчителі проводили й такі акції, як поїздки в м.Київ, Рівне, Гощу з плакатами, давали інтерв'ю пресі. Їх знімало телебачення. Доходило до того, що вчителі готові були розпочати голодування й поставити намети в обласному центрі. У школі неодноразово припинялося навчання, переносились уроки. Проте саме в ці роки було газифіковано школу. З'явилася посада соціального психолога (соц.педагога, практичного психолога). За наслідками атестації в школі в цей час працювало 5 “вчителів-методистів”, 5 “старших вчителів”, 13 вчителів вищої категорії.

У 90-х роках школу поповнили вчителі Марач Надія Іванівна, Мартинюк (Поліщук) Оксана Дмитрівна, Головайчук Петро Миколайович, Парасюк (Продай) Олександра Миколаївна, Галайчук Михайло Михайлович, Галатюк (Поліщук) Валентина Яківна, Гірак Ігор Святославович, Черевко Марія Панасівна, Лойко (Рисвянець) Наталія Василівна, Мартинчук Володимир Володимирович, Струк Тетяна Іванівна, Бугело Любов Василівна, Оверчук Юрій Володимирович, Переходько Галина Іванівна, Мокрій (Ничипорук) Галина Вікторівна, Стефановська Валентина Миколаївна.

У кінці 90-х років на початку 2000-го Тучинська школа жила звичним життям. Структурна перебудова освітніх закладів, що проводилася в Україні, дійшла й до Тучина. Заробітна плата вчителів хоч і менша за прожитковий мінімум, однак виплачується більш-менш стабільно. Отримують її вчителі через установи Ощадбанку. Відійшла в минуле натуроплата.

На межі тисячоліть школа переходить на дванадцятирічне навчання. Канікули так і залишились, однак оцінки учням виставляються посеместрово (I і II семестр). Вводиться 12-бальна система оцінювання знань учнів. Дещо інших форм набуває тематичне оцінювання знань. Серед різних форм тематичного контролю найпопулярнішими стають тестові завдання. Учень отримує право перездати вивчений матеріал “за тему” з метою підвищення балу.

У цей же час сталися деякі зміни й у проведенні екзаменів. Екзамени в перевідних класах було відмінено, а обов'язковими залишились екзамени у випускних (9-х і 11-х) класах. Тепер це так звана державна підсумкова атестація, у яку включаються екзамени як обов'язкові, так і за вибором учнів.

Великою проблемою залишається забезпечення підручниками, яких катастрофічно не вистачає, так що учні змушені їх купувати, хоч і коштують тепер підручники чималі гроші. Це стосується й інших посібників, необхідних для навчання.

Змінилися назви деяких предметів. Немає посади старшої піонервожатої. Предмет “Початкова військова підготовка” перейменовано у “Допризовну підготовку юнаків”, “Основи Радянської держави і права” - у “Правознавство”, “Суспільствознавство” - у “Людина і суспільство”. Немає виробничого навчання, тому техніка не задіяна для навчальних потреб (трактори, автомашина). Немає пришкільних ділянок, тактичного містечка, навчальної зброї і т.д., тому що немає фінансування, щоб споруди підтримувати в належному стані. Поточний ремонт кабінетів проводиться за рахунок спонсорських батьківських коштів. Однак ремонт покрівлі школи здійснено за бюджетні кошти. Із бюджету району оплачується також електроенергія, газопостачання. Якщо раніше були посади шофера, гардеробниці, електрика, лаборанта, машиніста, то зараз їх немає.

В 2001 році школу очолила Пашковець Ольга Іванівна. У 2000-2002 рр. прибули молоді педагоги: Шепелюк Наталія Василівна, Жакун Олексій Миколайович, Черевко Юлія Миколаївна, Гришовець Олег Володимирович, Сірук (Пацкова) Наталія Михайлівна, Кирильчук Алла Володимирівна. Нині в школі працює 37 вчителів. Щороку школа випускає біля 50 вихованців.

Ідуть роки. Вступило у свої права третє тисячоліття. Нового імпульсу набирає розвиток освіти в Тучині. Сучасні вимоги до освіти стимулюють педагогів до творчої активності, вдосконалення шляхів та методів навчання і виховання. Вчителі школи, втілюючи програму “Освіта” (“Україна ХХІ століття”), формують високий інтелектуальний та культурний рівень своїх вихованців, розвивають нахили та здібності дітей, відмовляються від пересічної одноманітності. Співпрацюючи разом з громадськістю села, батьками, владою, вчителі та вихованці Тучинської школи з оптимізмом дивляться в майбутнє.

ЩЕ ДЕЩО ПРО ШКОЛУ ТА ЇЇ ПРАЦІВНИКІВ

Частина тучинських учителів мала дипломи престижних вузів. Так, Червоний В.Я., Марусіна А.Й. закінчили Варшавський, Журахівський Г.Ф., Крижанівський І.О. – Санкт-Петербурзький, Скришник Г.І. – Празький університети.

На перших порах після війни дітей учили колишні випускники, які мали освіту 7-8 класів. Потім почали прибувати вчителі після педучилищ. Причому їм організовували прискорені випуски й направляли в Західну Україну. Дипломи польських вузів не визнавалися. Вчителі змушені були знову вчитися. Підвищувати свій рівень мали й випускники училищ.

У Тучин прибували випускники вузів, а саме: Львівського та Луцького університетів, Львівського, Чернігівського, Київського, Полтавського, Дрогобицького, Мелітопольського, Кременецького та Ровенського вчительських інститутів. За свою працю звання заслуженого вчителя шкіл Української РСР отримали Червоний В.Я., Калюпіна В.Я. Окремі вчителі за педагогічну працю були відзначені державними нагородами та почесними знаками СРСР і УРСР. Так, Г.Ф.Журахівський був нагороджений орденом Леніна, Г.І. Кирильчук - медаллю “За трудову доблесть”, В.Я. Червоний - медаллю Макаренка. Більше 10 вчителів були нагороджені почесними знаками “Відмінник народної освіти СРСР” та “Відмінник народної освіти УРСР”.

По-різному склалися долі тучинських учителів. Одні перебували і вибували, інші залишилися в Тучині. І нині користуються повагою серед жителів села вчителі - пенсіонери Блажієвська М.І., Семешук І.П., Тивончук Я.І., Семешук (Старушко) Л.І., Горячова Є.Г., Гуменюк З.І., Ярош Г.Б., Катеринчик Є.Т., Рижий А.А., Семенюк І.Т., Марач Л.Г, Романюта (Кушнір) В.П., Рижа Л.П., Кирильчук Т.М., Садовська (Сидорчук) Є.П., Стефановський М.А., Чернецька К.Ф., Скрипник Н.І., Дем'янюк Н.Ф., Продай (Щербак) Г.В., Радіонова Н.М., Родчин Б.В., Мартинюк В.М., Павлюк Г.А., Дем'янюк М.С., Струк О.С., Литвинчук О.В., Кирильчук Г.І., Лазарець І.Г., Ткачук Р.М., Родчина Т.В., Мазур П.І., Німкович М.Л.

Віддавши свої знання і вміння, навічно залишилися в тучинській землі вчителі Горюн І.Є., Журахівський Г.Ф., Червоний В.Я., Матрьоніна В.С., Зінчук М.А., Новосад І.В., Лисенко Т.І., Мусій Ф.Й., Мартинчук Г.М., Блажієвський І.А., Мартинюк К.М., Марач І.Є., Продай М.К., Кравець М.В., Сердюк І.Д. та інші.

Біля 200 випускників школи поєднали свою долю з учительською професією. Їх не лякали й не лякають труднощі вчительської праці та те, що вона малооплачувана.

Великий внесок у справу навчання та виховання підростаючого покоління вносили заступники директорів. А ними в різні роки були: Червоний В.Я., Дем'янюк М.С., Семешук І.П., Малнацький О.Й., Матрьоніна В.С., Грицак М.І., Герасимчук В.Г., Кирильчук Т.М., Рижий А.А., Блажієвська М.І., Іванова Л.В., Переходько Г.І. Це були заступники директорів з навчальної, виховної роботи, початкового та виробничого навчання.

Вболівали за стан навчання та виховання й були причетними до всього, що відбувалося в школі :

а) старші піонервожати: Писарчук Г.М., Коновалова М.Д., Верова В.Ф., Жильцова Л.Г., Дем'янюк І.Г., Кушнір В.П., Ткачук Н.М., Мішоткіна А.Р., Андрійчук Р.М., Блажієвська М.І., Жданюк П.С., Коротюк М.П., Німкович О.М., Мартинюк В.М., Смолій М.І., Павлюк Р.І., Кирильчук Л.Я., Спінчевська В.С., Микитенко Т.Ф., Панасюк Л.І., Лаврук С.В., Кравчук Р.В., Ющук В.І., Німкович М.Л., Кислюк Г.І., Шпитківська Л.Г. Пізніше педагоги-організатори: Галатюк В.Я., Бугело Л.В., Сірук Н.М.;

б) завідуючі бібліотекою: Падалко К.П., Струк О.С., Гірак Г.К., Писарчук Г.М., Зайченко Є.М., Артемова Л.Д. та інші;

в) секретарі школи: Джум Р.З., Дем'янюк З.Н., Стадник А.А., Тивончук М.К., Німкович Р.М., Марач Л.М., Демчук Г.Г., Струк М.П., Стецюк Л.П., Кондратюк Т.М. та інші;

г) лаборанти школи: Мартинюк С.С., Коротун М.А., Продай І.Х., Тивончук С.К., Баранович І.С., Гайденко О.М., Бейлах Р.Т. та інші.

д) заступники директора по господарській частині: Мартинюк Ф.Т., Величко Й.К., Фікс Г.Б., Коляда Д.О., Козак І.Д., Карунська Н.С., Мельничук О.Г., Писарчук І.К., Ткачук О.Г., Поліщук В.О., Мельник Я.І. та інші.

Велика відповідальність за підтримання порядку в школі лежала на плечах техпрацівників. Лише за післявоєнні роки їх працювало більше 80 чоловік.

ВИПУСКНИКИ ШКОЛИ, ЯКІ НАГОРОДЖЕНІ ЗОЛОТОЮ МЕДАЛЮ

- 1954р. Червона Тетяна Василівна
1955р. Скрипник Марія Григорівна
1957р. Ковера Анатолій Єгорович
1958р. Ярмольчук Георгій Мартинович
1963р. Бутаков Володимир Олексійович
Писарчук Людмила Антонівна
Войтович Раїса Яківна
1966р. Катеринчик Святослав Спиридонович
1968р. Герак Святослав Миколайович
Радіонов Анатолій Васильович
1970р. Вержбицька Світлана Єрмаківна
Легка Наталія Олександрівна
Мартинчук Валентина Василівна
Пилипчук Лідія Павлівна
1971р. Базян Валентина Йосипівна
Гаврилук Ганна Олександрівна
Стадник Ніна Іванівна
Дем'янюк Тетяна Михайлівна
Ткачук Ольга Іванівна

- 1972р. Ярощук Ольга Володимирівна
 1973р. Мартинчук Наталія Василівна
 Мітіна Тетяна Володимирівна
 1974р. Бейлах Галина Володимирівна
 Кирильчук Світлана Володимирівна
 Джум Людмила Данилівна
 Садовська Галина Петрівна
 1975р. Осипчук Тетяна Іванівна
 Биховець Ірина Віталіївна
 Зінчук Наталія Миколаївна
 Семенюк Валентина Іванівна
 Стадник Валентина Андріївна
 Югич Люся Степанівна
 1976р. Медун Юрій Дмитрович
 1977р. Бабкіна Лариса Володимирівна
 Кральковська Тетяна Ростиславівна
 Семещук Світлана Іванівна
 Стефановська Валентина Миколаївна
 Філіпович Святослав Дмитрович
 1978р. Андрійчук Наталія Володимирівна
 Василенко Ніна Миколаївна
 Довгалець Мирослава Іванівна
 Калюжна Тетяна Федорівна
 Кравчук Галина Павлівна
 Мартинюк Юрій Михайлович
 Янчук Надія Володимирівна
 1980р. Кирильчук Наталія Володимирівна
 Наумець Лариса Казимирівна
 Рижий Ігор Анатолійович
 Садовська Наталія Петрівна
 1981р. Переходько Світлана Ростиславівна
 1982р. Дубич Наталка Олександрівна
 Дячук Юрій Миколайович
 Лаворик Сергій Ростиславович
 Романюта Вікторія Василівна
 Ярмольчук Юрій Дмитрович
 1983р. Данилець Алла Ростиславівна
 Олещицький Віктор Устинович

- Рижий Ярослав Анатолійович
1984р. Герасимчук Лариса Андріївна
Дубич Алла Іванівна
Мосійчук Григорій Васильович
Павлюк Тетяна Василівна
Переходько Микола Ростиславович
1985р. Басовець Оксана Василівна
Дем'янчук Олег Анатолійович
Пилипчук Олександр Павлович
Товстик Тетяна Борисівна
Шевчук Сергій Костянтинівич
1986р. Авер'янов Дмитро Вікторович
Поліщук Віктор Миколайович
1987р. Дем'янюк Олена Богданівна
Дем'янюк Юрій Богданович
Олешицька Ірина Устинівна
Савонік Олег Миколайович
Сачук Наталія Іванівна
Чумак Наталія Григорівна
1988р. Вертелецька Вікторія Андріївна
Лежнюк Петро Андрійович
Марач Надія Іванівна
Янчик Тетяна Яківна
1989р. Продай Людмила Андріївна
Родчина Світлана Богданівна
1990р. Жук Андрій Дмитрович
Єфімчук Світлана Петрівна
Павлюк Наталія Миколаївна
Сірук Валерій Дмитрович
Степанчук Алла Петрівна
Ткачук Оксана Владиславівна
Трофимлюк Ольга Богданівна
1991р. Свирипчук Тамара Володимирівна
Давнюк Галина Андріївна
Янчик Лариса Володимирівна
Давидюк Інна Іванівна
Лебішова Олена Миколаївна
Литвинчук Юлія Олександрівна

- Мазур Алла Павлівна
 Николайчук Наталія Василівна
 Плевако Галина Іванівна
 Продай Галина Миколаївна
 1992р. Лаврук Микола Миколайович
 Мартинюк Михайло Михайлович
 Оверчук Юрій Володимирович
 Сачук Людмила Іванівна
 Яремчук Олена Ігорівна
 1993р. Продай Наталія Миколаївна
 Дячук Алла Миколаївна
 Мальона Галина Іванівна
 1994р. Моїсеєнко Ганна Миколаївна
 Марач Вікторія Миколаївна
 Омельченко Ольга Василівна
 1995р. Герак Роман Святославович
 Єфімчук Олександр Петрович
 Кривицька Юлія Ігорівна
 Ревчук Володимир Сергійович
 Прокоп'юк Раїса Андріївна
 1996р. Жакун Олексій Миколайович
 Моїсеєнко Тетяна Миколаївна
 Сачук Ольга Костянтинівна
 Скороход Інна Василівна
 Ткачук Людмила Павлівна
 Черевко Юлія Миколаївна
 Чернюк Наталія Володимирівна
 Чучко Інна Василівна
 1997р. Бабіч Софія Олександрівна
 Бартманська Жанна Володимирівна
 Кирильчук Богдан Віталійович
 Кравець Людмила Миколаївна
 Красівська Алла Миколаївна
 1998р. Горайчук Ольга Андріївна
 Максимович Сергій Васильович
 Ревчук Катерина Сергіївна
 1999р. Дорошук Вікторія Олександрівна
 Оверчук Наталія Володимирівна

- 2000р. Головайчук Микола Петрович
Жакун Анатолій Миколайович
Іванова Ірина Володимирівна
Кирильчук Алла Володимирівна
Нагорнюк Тетяна Олександрівна
Самолюк Микола Сергійович
- 2001р. Бургело Ірина Олександрівна
Домбовецька Юлія Григорівна
Захарук Вікторія Вікторівна
Котовець Тетяна Леонідівна
Панюк Валентина Тарасівна
Шеремета Ірина Володимирівна
- 2002р. Лаворик Інна Ігорівна

ВИПУСКНИКИ ШКОЛИ, ЯКІ НАГОРОДЖЕНІ СРІБНОЮ МЕДАЛЛЮ

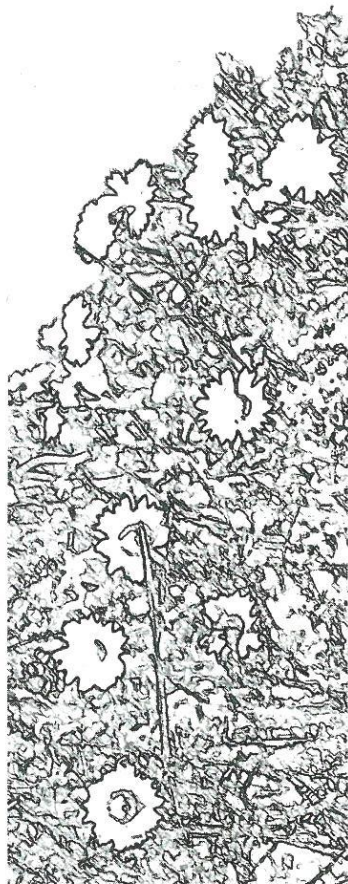
- 1953р. Остап'юк Іван Дмитрович
- 1957р. Стадник Володимир Антонович
- 1959р. Безнюк Катерина Олексіївна
Дем'янюк Володимир Андрійович
Жолобчук Василь Юхимович
Кирильчук Володимир Іванович
- 1960р. Бутаков Леонід Олексійович
Гамула Микола Іванович
- 1961р. Коробчук Неоніла Остапівна
- 1965р. Лук'яник Микола Серафимович
Німкович Євгенія Михайлівна
Поліщук Марія Карпівна
Семенюк Григорій Фокович
- 1966р. Береза Катерина Леонідівна
Гірак Ольга Максимівна
Легка Тамара Олександрівна
Німкович Лариса Василівна
- 1967р. Бойко Валентина Якимівна
Ганін Віктор Володимирович
Концигір Галина Михайлівна

- 1968р. Джум Лариса Миколаївна
Копилова Людмила Сергіївна
- 1986р. Галайчук Михайло Михайлович
- 1987р. Бейлах Андрій Андрійович
- 1988р. Німкович Світлана Андріївна
Оксенюк Світлана Вікторівна
Родчина Оксана Богданівна
- 1989р. Кирильчук Тетяна Василівна
Моцаренко Наталія Ернестівна
Поліщук Оксана Дмитрівна
- 1990р. Басовець Олег Васильович
Дем'янюк Людмила Романівна
Писарчук Ірина Ростиславівна
- 1991р. Васильков Віктор Анатолійович
Немкович Наталія Василівна
Чернюк Ірина Богданівна
- 1992р. Бакуліна Інна Генадіївна
Данчук Валентина Володимирівна
Руда Наталія Василівна
- 2000р. Коротюк Оксана Віталіївна
Максимович Олександр Васильович
Стафійчук Світлана Василівна
Чучко Юлія Василівна
- 2002р. Немкович Наталія Володимирівна

Тільки за післявоєнні роки Тучинську школу закінчило більше 3 тисяч учнів. Кожний з них обрав свій життєвий шлях. Наші випускники стали професорами, кандидатами наук, військовими, журналістами, вчителями, лікарями, працівниками сільського господарства тощо. Надіємося, що школа дала їм знання для життєвого злету. Школа і сьогодні продовжує сіяти розумне, добре, вічне. Хай так буде завжди!

П І С Л Я М О В А

Ідея написати даний нарис виникла в процесі роботи над книгою "Тучин". З цього часу потроху збирався матеріал. Активно долучилися до цієї роботи працівники школи - і колишні, і нинішні. Приносили фотоматеріали та ділилися спогадами про становлення освіти в Тучині Тивончук Яків Іванович, Блажівська Мальвіна Іванівна, Писарчук Валерій Якимович, Мазур Тетяна Василівна, Горячова Єлизавета Георгіївна, Семещук Іван Павлович, Семещук Любов Іванівна, Рижий Анатолій Адамович, Рижа Леся Пилипівна, Трохимчук Тетяна Трохимівна, Вержбицька Ольга Іванівна, Оверчук Світлана Єрмаківна, Процюк Валентина Василівна, Зінчук Микола Пилипович, Мартинюк Валентина Михайлівна, Фурсачик Уляна Павлівна, Писарчук Марія Павлівна, Іванова Лариса Віталіївна, Ткачук Владислав Кирилович, Ничипорук Лариса Григорівна, Кондратюк Тамара Михайлівна, Пашковець Ольга Іванівна, Галатюк Валентина Яківна, Тивончук Ольга Іванівна, Лаворик Галина Микитівна, Дем'янюк Михайло Сергійович, Марач Надія Іванівна, Струк Тетяна Іванівна та інші.

**Щиро вдячний вам,
шановні земляки, за допомогу.**

Автор

Танцювальний колектив "Вербиченька".

7 mio
 Nr 2
 w Turzymie (powiat: Równe)
 Nr. 56 Rok szkolny 1931/32

ŚWIADECTWO SZKOLNE

Pisarczuk Antoni
 urodzony dnia 7 sierpnia 1922 r. w Turzymie
 (powiat: Równe), religii (wyznania) prawosław.
 uczeń oddziału drugiego „B” otrzymuje za rok szkolny 1931/32
 stopnie następujące:

ze sprawowania się	bar. dobry
z nauki religii	dostateczny
„ „ języka polskiego	dostateczny
„ „ języka <i>russkiego</i>	dostateczny
„ „ języka	
„ „ rachunków z geometrią	dostateczny
„ „ przyrody,	/
a mianowicie: z przyrody żywej	
z fizyki i chemji	
„ „ z higieny	/
„ „ geografji i nauki o Polsce współczesnej	/
„ „ historii	/
„ „ rysunków	dost. teczny
„ „ robót ręcznych	dostateczny
„ „ śpiewu	dostateczny
„ „ ćwiczeń cielesnych	dobry
„ „ robót kobiecych	

Liczba opuszczonych godzin szkolnych z czego nie usprawiedliwiono
 Liczba spóźnień z czego nie usprawiedliwiono

Wynik ogólny dostateczny

w Turzymie dnia 21 czerwca 1932 r.

Kada Fran...
 Opiekun oddziału

Kierownik szkoły

№ 4 Kirins'g Volksschule in Tutachya

ABSCHLUSSZEUGNIS

№ 176/III Schuljahr 1942/43

Der Schüler Рисовый geboren am 7.11.1929 in Tutachya

hat die 4. u. 5. Klasse Volksschule in Tutachya von 19. 10. bis 1943 besucht und wird aus Klasse 5 entlassen. Bei 1. u. 2. u. 3. u. 4. u. 5. u. 6. u. 7. u. 8. u. 9. u. 10. u. 11. u. 12. u. 13. u. 14. u. 15. u. 16. u. 17. u. 18. u. 19. u. 20. u. 21. u. 22. u. 23. u. 24. u. 25. u. 26. u. 27. u. 28. u. 29. u. 30. u. 31. u. 32. u. 33. u. 34. u. 35. u. 36. u. 37. u. 38. u. 39. u. 40. u. 41. u. 42. u. 43. u. 44. u. 45. u. 46. u. 47. u. 48. u. 49. u. 50. u. 51. u. 52. u. 53. u. 54. u. 55. u. 56. u. 57. u. 58. u. 59. u. 60. u. 61. u. 62. u. 63. u. 64. u. 65. u. 66. u. 67. u. 68. u. 69. u. 70. u. 71. u. 72. u. 73. u. 74. u. 75. u. 76. u. 77. u. 78. u. 79. u. 80. u. 81. u. 82. u. 83. u. 84. u. 85. u. 86. u. 87. u. 88. u. 89. u. 90. u. 91. u. 92. u. 93. u. 94. u. 95. u. 96. u. 97. u. 98. u. 99. u. 100. Betragen hat er die folgende Fortschritte gemacht:

- In der ukrainischen Sprache: genügend
- " " deutsch. Sprache: genügend
- " " Arithmetik: genügend
- " " Heilwunde: ungenügend
- " " Naturkunde: ungenügend
- " " Handarbeit: genügend
- im Singen: genügend
- " Zeichnen: genügend
- " Turnen: gut
- " Mathematik: genügend
- " Physik: genügend

Tutachya am 30. Juni 1943
Schulleiter [Signature] Klassenlehrer [Signature]

№ 4 Kirins'g Volksschule in Tutachya

СВИДІЦТВО

№ 176/III Schuljahr 1942/43

Der Schüler Рисовый geboren am 7.11.1929 in Tutachya

hat die 4. u. 5. Klasse Volksschule in Tutachya von 19. 10. bis 1943 besucht und wird aus Klasse 5 entlassen. Bei 1. u. 2. u. 3. u. 4. u. 5. u. 6. u. 7. u. 8. u. 9. u. 10. u. 11. u. 12. u. 13. u. 14. u. 15. u. 16. u. 17. u. 18. u. 19. u. 20. u. 21. u. 22. u. 23. u. 24. u. 25. u. 26. u. 27. u. 28. u. 29. u. 30. u. 31. u. 32. u. 33. u. 34. u. 35. u. 36. u. 37. u. 38. u. 39. u. 40. u. 41. u. 42. u. 43. u. 44. u. 45. u. 46. u. 47. u. 48. u. 49. u. 50. u. 51. u. 52. u. 53. u. 54. u. 55. u. 56. u. 57. u. 58. u. 59. u. 60. u. 61. u. 62. u. 63. u. 64. u. 65. u. 66. u. 67. u. 68. u. 69. u. 70. u. 71. u. 72. u. 73. u. 74. u. 75. u. 76. u. 77. u. 78. u. 79. u. 80. u. 81. u. 82. u. 83. u. 84. u. 85. u. 86. u. 87. u. 88. u. 89. u. 90. u. 91. u. 92. u. 93. u. 94. u. 95. u. 96. u. 97. u. 98. u. 99. u. 100. Betragen hat er die folgende Fortschritte gemacht:

- In der ukrainischen Sprache: genügend
- " " deutsch. Sprache: genügend
- " " Arithmetik: genügend
- " " Heilwunde: ungenügend
- " " Naturkunde: ungenügend
- " " Handarbeit: genügend
- im Singen: genügend
- " Zeichnen: genügend
- " Turnen: gut
- " Mathematik: genügend
- " Physik: genügend

Tutachya am 30. Juni 1943
Schulleiter [Signature] Klassenlehrer [Signature]

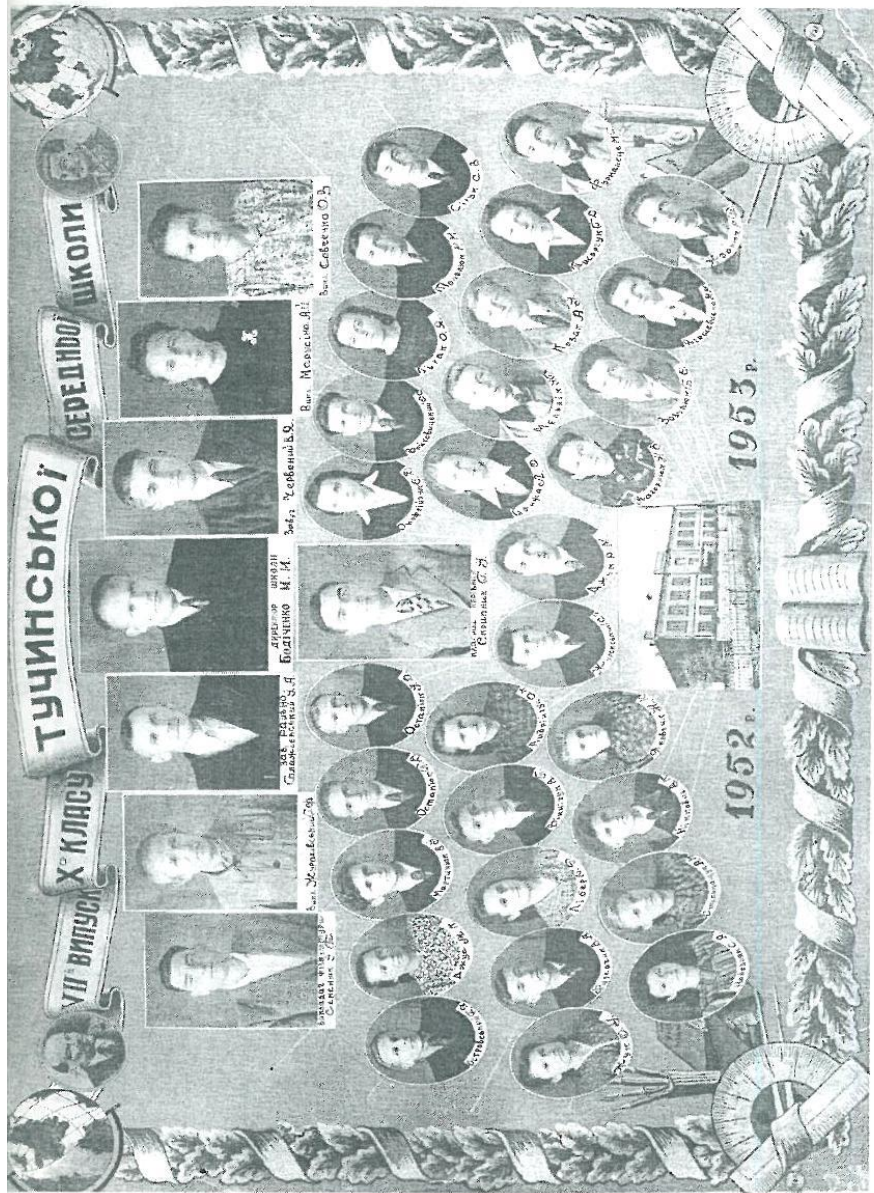
Свідомство 1943 року.

Випускники та їх наставники. 1947 рік.

Випускники та вчителі після екзамену. 1948 рік.

Випуск 1953 року.

Випускники 1954 року.

Випускники 1956 року.

Педколектив Тучинської СШ. Фото 50-х років.

*Перший ряд (зліва направо): Бородавка Г.М., Калюпіна В.Я.,
Петришина З.О., Бодіченко М.М., Червоний В.Я., Савченко О.В.,
Горячова Є.Г., Горшкальова Т.М*

*Другий ряд (зліва направо): Мусій У.П., Климчук Л.К., Кушнір
В.П., Писарчук Г.М., Блажівська М.І., Віктора К.А.,
Красновська Є.С., Гриценко М.П.*

*Третій ряд (зліва направо): Скрипник Н.І., Тивончук Я.І., Бойко
М.Г., Коротун М.А., Кучерук І.Т., Гуменюк З.І., Чернецька К.Ф.,
Матрьоніна В.С., Шевчук Н.Ф.*

*Четвертий ряд (зліва направо): Романюта В.М., Луців М.П.,
Семенюк І.Т., Дем'янюк М.С., Мусій Ф.Й., Чалюк М.Ф.*

УРСР
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ

АТЕСТАТ ЗРІЛОСТІ

Видано цей атестат *Тисаренку Талиті Михайлівні*
що народилася у с. *Турин* *Туринського р-ну* *Добровської обл.* 19 *38* року,
в тому, що *вона*, вступаючи в 19 *44* році в *Туринську* середню школу № *—*
м. Турин, *Туринського р-ну* *Добровської області*, закінчила
повний курс цієї школи і *добре* при відмінній посадці такі знання з предметів:

Українська мова	4 / <i>добре</i> /	Історія СРСР	5 / <i>відмінно</i> /
Українська література	5 / <i>відмінно</i> /	Загально історія	5 / <i>відмінно</i> /
Російська мова	5 / <i>відмінно</i> /	Конституція СРСР та УРСР	5 / <i>відмінно</i> /
Російська література	5 / <i>відмінно</i> /	Географія	5 / <i>відмінно</i> /
Алгебра	4 / <i>добре</i> /	Фізика	4 / <i>добре</i> /
Геометрія	4 / <i>добре</i> /	Астрономія	5 / <i>відмінно</i> /
Тригонометрія	3 / <i>добрише</i> /	Хімія	5 / <i>відмінно</i> /
Природознавство	4 / <i>добре</i> /	Іноземна мови	4 / <i>добре</i> /

Особа, що одержала цей атестат, має право вступу до вищих учбових закладів Союзу РСР.

Видано *15* червня 1953 р.

Директор школи

Г. Ядринський

Тисаренку Талиті Михайлівні
Туринського р-ну
Добровської області

Заступник директора
по навчальній частині

А. Губин

№ 416343

Учителі: *Г. В. Філіппов*
І. М. Раїсевич
С. А. Кітень
Б. А. Юрчикова

Атестат зрілості 50-х років.

Педколектив школи. Фото середини 50-х років.

*Перший ряд (зліва направо): Червоний В.Я., Віктора К.А.,
Журахівський Г.Ф., Глазова К., Шуба (гол. б/к), Бодіченко М.М.,
Горячова Є.Г., Мороз Ф.М., Кабанник В.П.*

*Другий ряд (зліва направо): Ландій Г.Б., Писарчук Г.М., Гриценко
М.П., Соколова Н.С., Бойко М.Г., Красновська Є.С., Марусіна
А.Й., Черкас О.А., Дем'янюк М.С., Мусій Ф.Й.*

*Третій ряд (зліва направо): Дем'янюк М.В., Тивончук Я.І.,
Савченко О.В., Скрипник Г.І., Бородавка Г.М., Семещук І.П.,
Лукашенко О.А., Головач Л.І., Семенюк І.Т.*

Педколектив школи. Фото середини 60-х років.

*Перший ряд (зліва направо): Мазур П.І., Яценко Н.А.,
Красновська Є.С., Ботова О.П., Савченко О.В., Червоний В.Я.,
Горячова Є.Г., Дем'янюк М.С., Петришина З.О.,
Ярош Г.Б., Шевчук Н.Ф.*

*Другий ряд (зліва направо): Семенюк І.Т., Тивончук С.К.,
Старушко Л.І., Лазарська К.О., Кушнір В.П., Скрипник Н.І.,
Горшкальова Т.М., Калюїна В.Я., Артюк В.Ф., Нерубайська
Л.М., Охріменко Л.М., Марусіна А.Й., Бородавка Г.М., Писарчук
Г.М., Почтова Є.А., Жданюк Л.С., Семещук І.П., Продай І.Х.*

*Третій ряд (зліва направо): Романюта В.М., Блажівська М.І.,
Климчук Л.К., Коротун М.А., Гуменюк З.І., Тивончук Я.І.,
Проценко М.М., Матрьоніна В.С., Жук К.В., Кириченко М.Х.,
Гриценко М.П., Стефановський М.А.*

На уроці фізики.

На уроці математики.

Відпочинок після збирання жолудів.

ВІПУСК ІО А

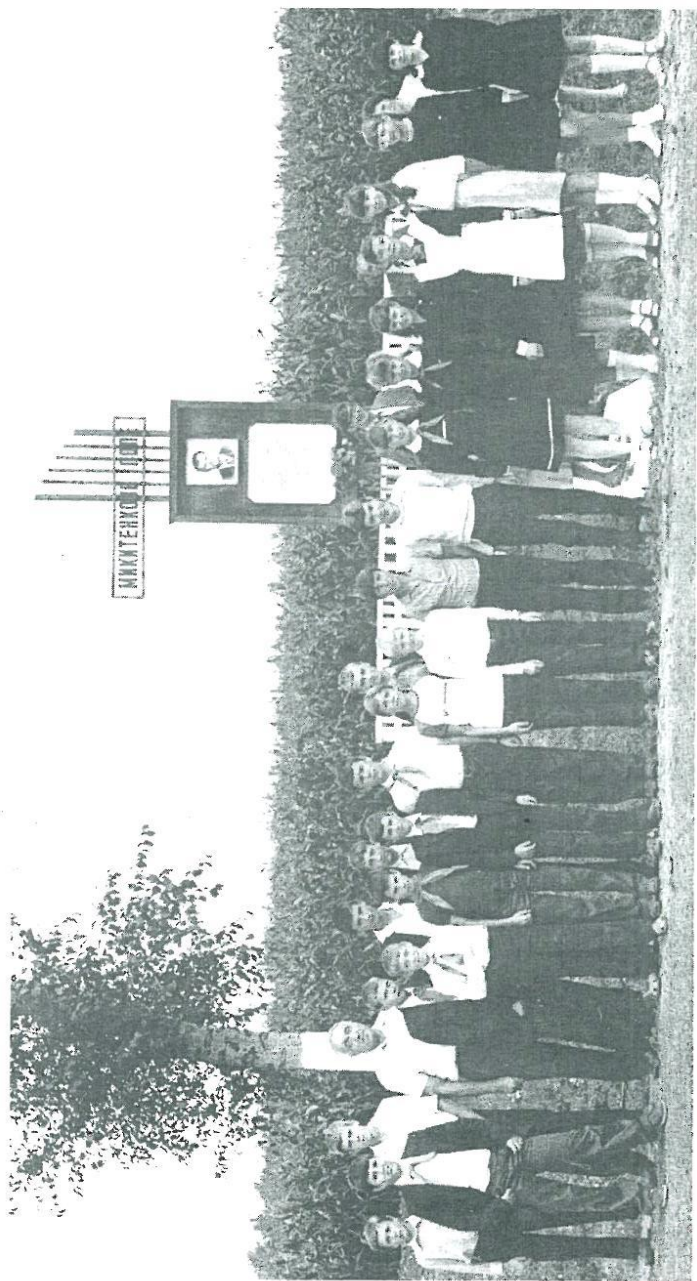
ТУЧІНСЬКОЇ СШ

1978

Випускники 1978 року.

Перед уроком на Микитенковому полі. Фото 80-х років.

Самбура С. С.
в. 80 років

Підрозумова Г. С.
в. 80 років

Кучерук А. С.
в. 80 років

Михайлик Л. С.
в. 80 років

Тарасюк А. С.
в. 80 років

Михайлик Л. С.
в. 80 років

Тарасюк А. С.
в. 80 років

Михайлик Л. С.
в. 80 років

Кучерук А. С.
в. 80 років

Підрозумова Г. С.
в. 80 років

Михайлик Л. С.
в. 80 років

Підрозумова Г. С.
в. 80 років

Тарасюк А. С.
в. 80 років

Михайлик Л. С.
в. 80 років

Педагогів 80-х років.

Зустріч випускників 1981 року.

Учасники шкільного духового оркестру 80-х років.

Випускники 1966 року. Зустріч через 25 років.

АТЕСТАТ

про середню освіту

Видано цей атестат Борисині
Борисині Дієві
якої народила в с. Жучині
Торанської р-ну Ровенської обл. Україна
26 липня 19 67 року.

в тому, що вона, у 1984 році закінчила повний курс Української середньої школи с. Жучин Торанського району Ровенської області України

і при задатковій поведінці виловила такі знання:

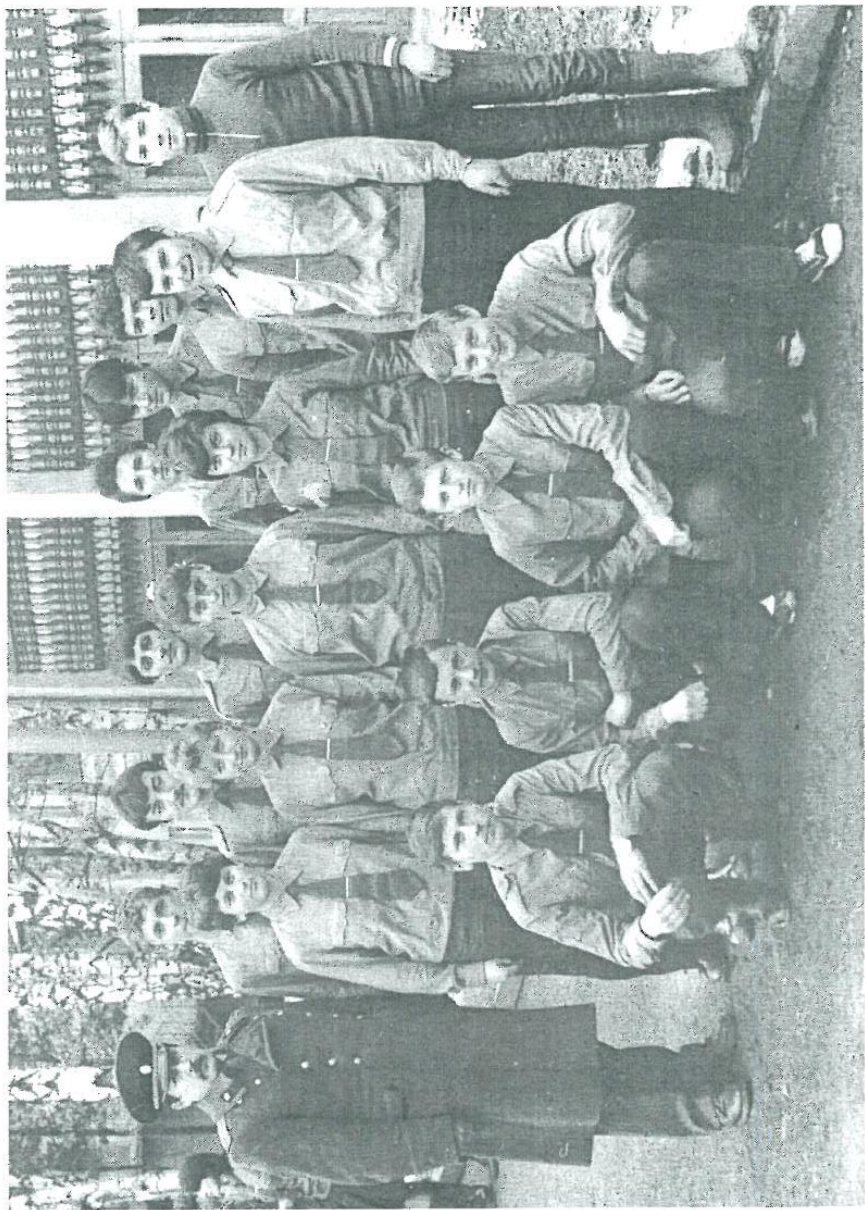
- з української мови 4 (добре)
- з української літератури 5 (відмінно)
- з російської мови 5 (відмінно)
- з російської літератури 5 (відмінно)
- з алгебри і початків аналізу 4 (добре)
- з геометрії 5 (відмінно)
- з історії СРСР 5 (відмінно)
- з загальної історії 5 (відмінно)
- з суспільствознавства 5 (відмінно)

- з фізики 4 (добре)
- з астрономії 5 (відмінно)
- з хімії 5 (відмінно)
- з біології 5 (відмінно)
- з географії 5 (відмінно)
- з іноземної мови (французької) 4 (добре)
- з креслення 4 (добре)
- з трудового навчання 5 (відмінно)
- з фізичної культури 5 (відмінно)
- з початкової військової підготовки 5 (відмінно)

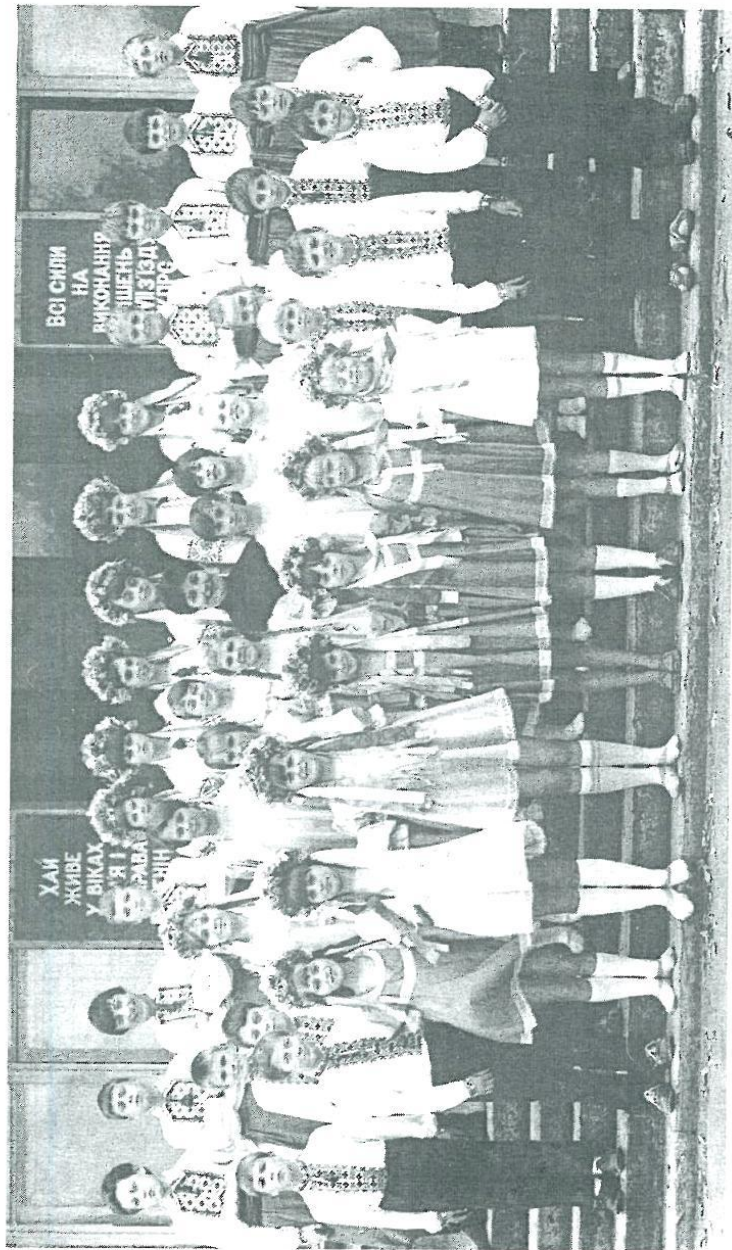
Крім того, виконала програму з образотворчого мистецтва і музики, а також вивчала факультативний курс з української мови додатково

Зразок атестата 60-х-80-х років.

Команда школи на змаганнях з ПВП в "Агатівці". 1986 рік.

Танцювальний колектив учнів школи. 1985 рік.

Зустріч випускників.

Приём у пионеры.

Фото на згадку. В сілському парку. 1979 рік.

Випускники 1977 року.

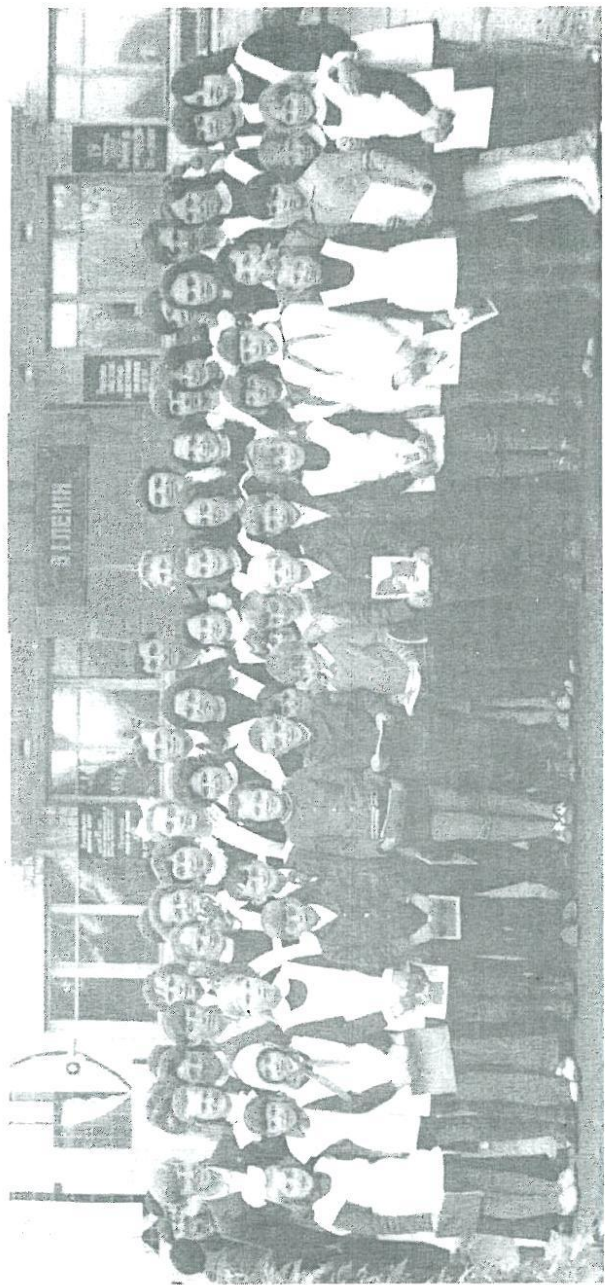

Фото на згадку. 1977 рік.

Випускники 1982 року. 10-А клас.

Випускники 1982 року. 10-Б клас.

Вчителі на Першотравневій демонстрації.

Вчителі на святкуванні Дня Перемоги. Фото 80-х років.

Вчителі на екскурсії в Мінську.

Хор вчителів. Фото 80-х років.

У К Р А Ї Н А

АТЕСТАТ

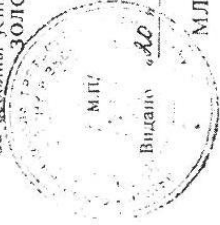
про повну загальну середню освіту

Драган
прізвище
Сменей Михайло
ім'я, по батькові

у 199 6 році закінчи 6
державне вище шкільне
повна назва навчально-виховного
інтернатного елітного в. Пучим
закладу
Соціального р-ну Дніпропетровської обл.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ

За особливі успіхи у навчанні нагороджений
ЗОЛОТОЮ МЕДАЛЛЮ

Директор

[Signature]

199 6 р.

МЛ №0000829

Шк. бланкет. Форм. № 1/94

Зразок атестата 90-х років.

Педагогів Тучинської СШ. Фото 90-х років.

Випускники 1990 року.

Зустріч випускників 1970 року.

Випускники 1976 року. Зустріч через 20 років.

Випускники 1992 року.

Випускники 1995 року. 11-А клас.

Випускники 1995 року. 11-Б клас.

Випускники 1996 року.

Випускники 1997 року. 11-А клас.

Випускники 1997 року. 11-Б клас.

Випускники 1998 року. 11-А клас.

Випускники 1998 року. 11-Б клас.

Випускники 1999 року.

На екскурсії в Кременці.

Випускники 2000 року.

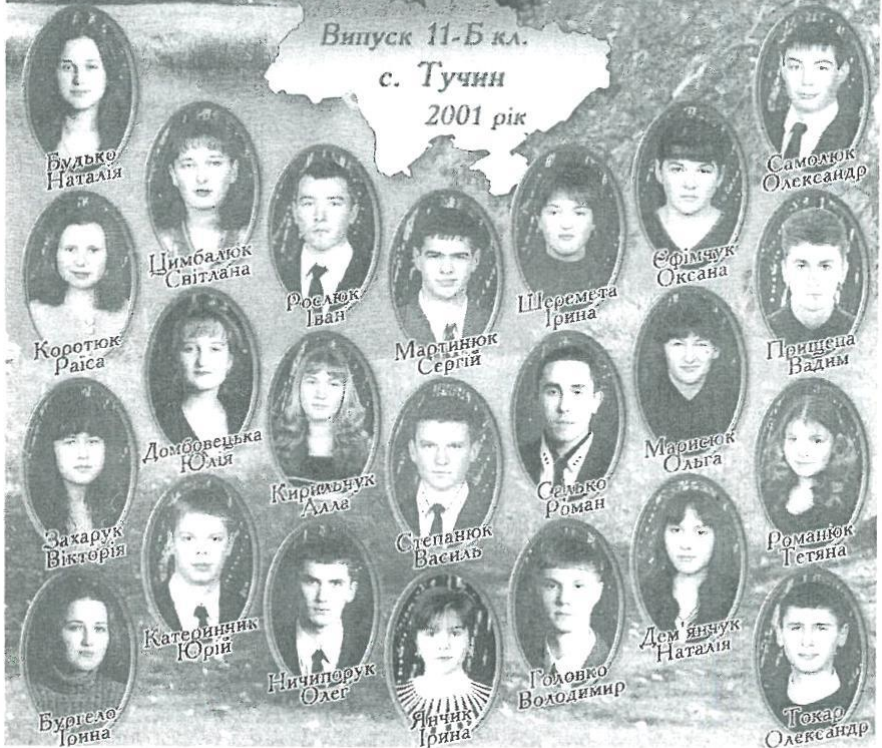
Випуск 11-А кл.
с. Тучин
2001 рік

Випускники 2001 року. 11-А клас.

Випуск 11-Б кл.
 с. Тучин
 2001 рік

Випускники 2001 року. 11-Б клас.

УКРАЇНА

АТЕСТАТ

про повну загальну середню освіту

№ 020517

Державний ЦК України Київ - 1997 рік

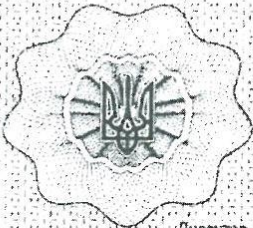
АТЕСТАТ

з відзнакою

Жаку

Анатолій Миколайович

закінчив у 2000 році загальноосвітню школу
третього ступеня с. Тучин Гошанського району
Рівненської області і нагороджений золотим
медальйоном "За особливі успіхи в навчанні".

Директор

Б.В. Родчин

РВ №13711136

20 червня 2000 р.

Зразок атестата 2000-х років.

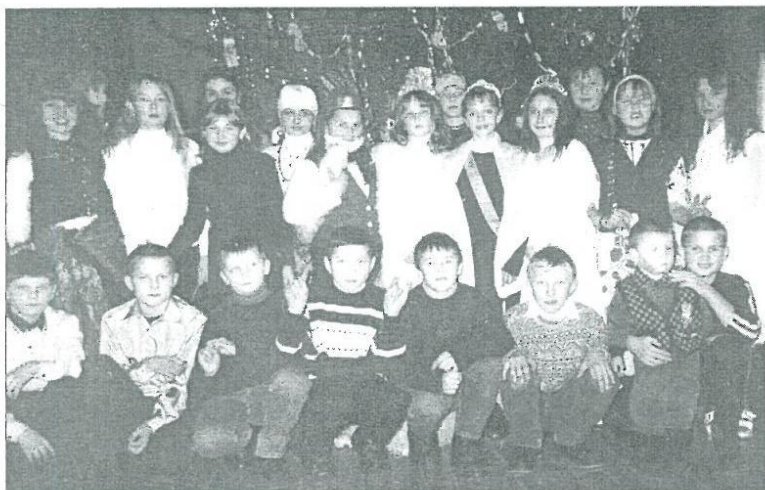

Педколектив школи 2002 р.

Перший ряд (зліва направо): Кирильчук Г.І., Сачук К.Л., Мазур П.І., Іванова Л.В., Пашиковець О.І., Жакун М.Г., М'ясоєдова Л.В., Лаврук С.В.

Другий ряд (зліва направо): Кирильчук А.В., Стефановська В.М., Максимович В.В., Парасюк О.М., Переходько Г.І., Галатюк В.Я., Черевко М.П., Ткачук Л.А., Оверчук С.Є., Ничипорук Л.Г., Жакун М.В., Ткачук С.І.

Третій ряд (зліва направо): Шепелюк Н.В., Гришовець О.В., Красівська С.С., Струк Т.І., Гірак І.С., Марач Н.І., Галайчук М.М., Мокрій Г.В., Ткачук В.К., Лойко Н.В., Самолюк Т.М., Ярмольчук С.А.

Біля новорічної ялинки. Зустріч 2003 року.

Фото на згадку. 2003 рік. 11-А клас.

З М І С Т

Передмова _____	3
«Царська школа» в Тучині _____	4
Школа за часів польського панування _____	6
Школа в 1939-1940 рр. _____	8
Школа в роки війни _____	9
Важкі післявоєнні роки _____	9
Школа 60-х - 80-х рр. _____	13
Школа в умовах незалежності України _____	23
Ще дещо про школу та її працівників _____	26
Випускники школи, які нагороджені Золотою медаллю _____	28
Випускники школи, які нагороджені Срібною медаллю _____	32
Післямова _____	34

НАУКОВО-ПОПУЛЯРНЕ ВИДАННЯ

Жакун Микола Григорович

СВІТОЧ ЗНАНЬ

ІСТОРИКО-КРАЄЗНАВЧИЙ НАРИС

Редактор

Василь Басараба

Коректор

Марія Жакун

Набір

Анатолій Жакун

Верстка

Олександр Коршак

Здано до набору 20.05.2003 р. Підписано до друку 25.08.2003 р. Формат 60x70 1/16.
Папір офсет. Гарнітура «Petersburg». Друк офсет. Ум. друк. арк. 5,58. Ум. фарб.-
відб. 9,75. Обл.-вид. арк. 5,08. Наклад 500 пр. Зам. 107.

Видавництво «Волинські обереги».

33028 м. Рівне, вул. 16 Липня, 38; тел./факс: (0362) 62-03-97.

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єкта
видавничої справи ДК № 270 від 07.12.2000 р.

Віддруковано в друкарні видавництва «Волинські обереги».

Микола ЖАКУН народився 26 вересня 1953 року в с.Залужжя Дубровицького району на Рівненщині. Навчався у Залузькій восьмирічній школі, Дубровицькій СШ №2.

У 1978 році закінчив Рівненський державний педагогічний інститут. Працював у школах Млинівського району. Нині вчителює у ЗОШ I-III ступенів с.Тучин Гоцанського району.

Член літературно-мистецького об'єднання "Веселка" при Гоцанській районній газеті "Рідний край", член Всеукраїнської спілки краєзнавців. Літературні твори друкувались у районній, обласній пресі, альманахах "Гостинець" (2000), "Безсоння" (2001). Автор збірок "Вишиванка" (2000), "Щедрий кавалер", "Неслухняний м'ячик" (2001), книги "Тучин" (2002). "Світоч знань" - нова книга М.Жакуна.

